

fig, efter Flertallets Mening, at disse Tillæg — vi kalde dem nu Dyrtils- eller Lønningsstillæg — som vi have ydet, utvivlsomt have været formeget. Man vil nemlig nu ikke gaa saa vidt for de fremtidige Bestillingsmænd, som ansættes ved Fyrvæsenet, som man hidtil har gjort, man vil ikke gaa saa vidt som ved Lønningsloven af 1875, og det er et Bevis for, at min Ansættelse er rigtig, at man ikke saaledes har for Nar skal give almindelige Lønningsstillæg. Jeg tror, at det er en Kræftskade baade for Regjeringen og Repræsentationen, at man bestandig har været saa villig til at give Lønningsstillæg. Jeg tror, at man rammer Forholdet bedre ved særlige Lønningslove. Med Mindretallet tror jeg altsaa ikke, at der er Noget at udrette for Ministeren, jeg tror, at den høitærede Minister hellere kommer til at være lidt parlamentarisk og bygge paa Flertallet. Jeg tror, at det er dette, der vil komme Embedsmændene til Hjælp; det vil ikke vise dem en Fugl, men det vil virkelig give dem Noget. Naar jeg ser paa de enkelte Ændringsforslag fra Nr. 5—9 og under Nr. 11, kan jeg dog ikke skjule for mig selv, at Flertallet der har været noget ubilligt mod de Bestillingsmænd, der i Fremtiden skulle ansættes ved Fyrvæsenet, thi det er soleklart, at man stiller dem ugunstigere end ved Loven af 1875, for ikke at tale om Dyrtilsstillæget i 1876; jeg gaar imidlertid ud fra, at det den sidste Gang var for Meget, de fik; det skulde de egentlig ikke have haft. Jeg er nu saa uheldig stillet, at Mindretallet kan jeg ikke følge, og Flertallet forekommer mig ogsaa noget ubilligt. Jeg maa dog følge det ved denne Behandling og haabe paa bedre Tider til 3die Behandling. Det er ganske vist, at det Afdrag, som bliver affortet i vedkommende Bestillingsmænds Lønninger, kommer Vedkommende eller rettere hans Enke til Gode, men ligesaavidt er det, at vedkommende Bestillingsmand ikke kan leve af det, som hans Enke faar i Forsørgelse efter hans Død. Jeg tror derfor, at det vilde være noget haardt, om man for Fremtiden vilde afforte de 5 pCt. Jeg tror ogsaa, at det vil være noget ubilligt at paalægge dem at vedligeholde deres Boliger indvendig, naar vi ikke samtidig forhøje Lønningerne, thi det, set fra et Principstandpunkt, er rigtigt, idet det stemmer med andre Embedsmænds Forpligtelser til at vedligeholde Boligerne, ligesom man ogsaa under samme Forhold afforter i deres Løn. Anser man imidlertid Principet for rigtigt, forekommer det mig, at man kunde enes om at give dem saa meget mere i Lønning, som Afsvænet kan anslaaes til, og det kunde man gjøre paa to Maader, enten ved at forhøje Lønningen eller ved at forhøje Aldersstillæget; det forekommer mig at være paa de Punkter, at man kunde komme Ministeren imøde. Med Hensyn til Flertallets øvrige Ændringsforslag, da billiger jeg disse, f. Ex. at vi stille

Fyringenieuren i samme Forhold som hidtil. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at give ham kongelig Ansættelse eller Pensionsret, thi hvis min Tanke kan føres igjennem, saar han dels et Tilskud af Statskassen af 5 pCt. og dels de 5 pCt. Afdrag af hans Lønning; jeg synes altsaa ikke, at det er nødvendigt, at han er pensionsberettiget. Med Hensyn til Medhjælpssummen skal jeg villig indrømme, at 2,000 Kr. ikke er for meget efter det Arbejde, der nu er ved dette Embede; deri er jeg ogsaa enig med Flertallet, og med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12 deler jeg ogsaa Flertallets Betragtning. Vel sagde den høitærede Minister, at det var heldigt, at de Vedkommende fik en Slags Mundering, naar de skulde optræde paa Embedsvegne. Ja, det er meget muligt; men jeg ser ikke, at vi derfor skulde give dem et Bestillingsstillæg af 120 Kr.; thi enten de faae blanke Knapper i Frakken eller sorte, koster det vist lige Meget, og de ere vist lige længe at Rofarbe i Huen, har det vist ikke Stort at sige i pekuniær Henseende. Vil man anse det for rigtigt at paahvde Embedsmanden at bære en vis Uniform, for at være kjendelig for Folk, kan kommer i Berøring med, tror jeg altsaa ikke, at dertil behøves et Tillæg af 120 Kr. Deri er jeg altsaa enig med Flertallet. Jeg har altsaa opfattet Forslaget saaledes, at der fra begge Sider i Salen ikke er nogen Tilbøielighed til at vise Smøbekommen overfor Lønningslovene i denne Samling, og at det vil føre til, at vedkommende Embedsmænd, som have ventet saa længe, ogsaa komme til at vente Dyrehavstiden med, baade med Hensyn til de særlige Lønningslove og med Hensyn til det almindelige Lønningsstillæg. Det er det One, og det Andet er dette, at jeg tror, at vi fra vor Side kunne høre lidt hen mod den høitærede Marineminister saaledes, at vi kunne hjælpe paa det Afdrag, som vedkommende Embedsmænd lide ved Afdraget af 5 pCt. og ved Forpligtelsen med Boligens Vedligeholdelse ved at forbedre Lønningerne med det, der efterhaanden opsamles ved Afdraget eller ved Aldersstillæg. Saa kunne vi aldeles se bort fra de ærede Medlemmer paa den anden Side af Salen. Naar den høitærede Marineminister parlamentarisk kommer Flertallet imøde, som jeg haaber, saa ville Embedsmændene paa den Maade virkelig faae noget Mere at leve af, men disse Ting, som Mindretallet stiller i Udfigt, kunne de ikke leve af. Jeg vil altsaa bede mine Meningsfæller om at strække sig lidt videre.

Tagerslev: Maatte jeg sige til det ærede Medlem, at, hvis han iaar sad i Lønningsudvalget, saa vilde han vide lidt bedre Bækked om, hvorledes Sagen stod der. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem detailleret gennemgaar For-